

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Puławach, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

w obecności protokolanta: starszego sekretarza sądowego Agnieszki Pyszczak

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 10.10.2022r., 06.12.2022r.

sprawy **M. S.** syna W. i H. z domu K., urodzonego (...) w J.

oskarżonego o to, że: w dniu 30 sierpnia 2021 roku w K. D. woj. (...) wypowiedział podczas rozmowy telefonicznej kilkakrotnie wobec T. M. pełniącego posługę kapłańską, groźbę bezprawną zniesławienia wymienionego w opinii publicznej, pomówienia o zdarzeniach, które nie miały miejsca w rzeczywistości a miałyby wymienionego dotyczyć, w celu zmuszenia T. M. do określonego działania tj. wywarcia wpływu na J. K. aby zaniechała składania zawiadomień do organów ścigania na wskazane osoby to jest o czyn z art. 191 § 1 k.k.

I. oskarżonego **M. S.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 191 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) zł;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego T. M. kwotę 1000 (tysiąc) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzystu) złotych tytułem opłaty i 100 (sto) złotych tytułem zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 72/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343,			

<p>art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. S.	<p>W dniu 30 sierpnia 2021 roku w K. D. woj. (...) wypowiedział podczas rozmowy telefonicznej kilkukrotnie wobec T. M. pełniącego posługę kapłańską, groźbę bezprawną zniesławienia wymienionego w opinii publicznej, pomówienia o zdarzeniach, które nie miały miejsca w rzeczywistości a miałyby wymienionego dotyczyć w celu zmuszenia T. M. do określonego działania tj. wywarcia wpływu na J. K. aby zaniechała składania zawiadomień do organów ścigana na wskazane osoby</p> <p>tj. o czyn z art. 191 § 1 k.k.</p>	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.1.</p> <p>1.2.</p> <p>1.3.</p> <p>1.4.</p> <p>1.5.</p> <p>1.6.</p>	<p>T. M. jest duchownym katolickim, pełni funkcję wikariusza parafii św. J. C. i św. B. A. w K. D.. Brat T. M., który zmarł w 2003 r. pozostawał w związku z J. K., mieli dwie córki.</p> <p>J. K. wiosną 2020 roku zamieszkała w miejscowości M., powiecie (...). Jej sąsiadami są A. Ł. (1), jej mąż P. Ł. i ich dzieci. M. S. jest bratem A. Ł. (1).</p> <p>T. M., jego brat i matka pozostają z J. K. w stałym kontakcie, pomagają w wychowywaniu córek. T. M. często odwiedza J. K., przyjeżdża samochodem do jej domu, pomaga w pracach ogrodniczych, poznał sąsiadów J. K..</p> <p>T. M. był przesłuchiwany w charakterze świadka w postępowaniu karnym toczącym się w sprawie molestowania najstarszej córki J. K.. Postępowanie to zostało umorzona.</p> <p>Pomiędzy J. K. a A. i P. Ł. stosunki sąsiedzkie na początku układały się przyjacielsko. Po około roku pojawiły się nieporozumienia. J. K. zawiadomiła policję o znęcaniu się nad psem należącym do A. i P. małżonków Ł., złożyła w tej sprawie zeznania. Z powodu założonego</p>	<p>Zeznania świadka T. M.;</p> <p>Zeznania świadka J. K.;</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego;</p> <p>Zeznania świadka A. Ł. (1);</p> <p>Zeznania świadka P. Ł..</p> <p>Zeznania świadka T. M.;</p> <p>Zeznania świadka J. K.;</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego;</p> <p>Nagranie zarejestrowane na płycie CD.</p> <p>Protokół oględzin płyty CD.</p> <p>Zeznania świadka T. M.;</p> <p>Zeznania świadka J. K.;</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego;</p> <p>Zeznania świadka A. Ł. (1);</p> <p>Zeznania świadka P. Ł.;</p> <p>Zawiadomienie Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 03 października 2022 r. w sprawie sygn. II W 348/22;</p> <p>Zawiadomienie o wszczęciu śledztwa z dnia 25 lipca 2022 r. sygn. 4170-O.Ds.569.2022.</p> <p>Nagranie zarejestrowane na płycie CD.</p>	<p>k. 111v.-112, k. 6-8.</p> <p>k. 112v.-113, k. 18-19.</p> <p>k. 109v.-110v, k. 86-69;</p> <p>k.125v.126;</p> <p>k. 126-126v.</p> <p>k. 111v.-112, k. 6-8.</p> <p>k. 112v.-113, k. 18-19.</p> <p>k. 109v.-110v, k. 86-69;</p> <p>k. 9.</p> <p>k. 73-77.</p> <p>k. 109v.-110v, k. 86-69;</p> <p>k. 112v.-113, k. 18-19.</p> <p>k. 109v.-110v, k. 86-69;</p> <p>k.125v.126;</p> <p>k. 126-126v.</p> <p>k. 124.</p> <p>k. 107-109.</p> <p>k. 9.</p> <p>k. 73-77.</p> <p>k. 109v.-110v, k. 86-69;</p> <p>k.125v.126;</p> <p>k. 126-126v.</p> <p>k. 9.</p> <p>k. 73-77.</p> <p>k. 109v.-110v, k. 86-69.</p> <p>k. 109v.-110v, k. 86-69;</p>

<p>przez nią monitoringu wizyjnego małżonkowie Ł. zgłaszali interwencję do Policji. J. K. zgłaszała do odpowiednich służb przekraczanie granicy geodezyjnej pomiędzy jej nieruchomością a gruntem należącym do A. i P. małżonków Ł. przy pracach polowych. J. K. zgłaszała również interwencję do Policji w sprawie spowodowania zagrożenia w ruchu drogowym w dniu 21 sierpnia 2021 roku przez M. S.. W tej sprawie Sąd Rejonowy we Włodawie II Wydział Karny postanowieniem z dnia 29 września 2022 roku odmówił wszczęcia postępowania z powodu przedawnienia karalności wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. Nadto J. K. wystąpiła z interwencją do wydziału ochrony środowiska z powodu palenia śmieci na posesji A. i P. małżonków Ł., rozmawiała z pracownikiem opieki społecznej w sprawie syna małżonków Ł..</p> <p>J. K. złożyła również zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na jej szkodę oraz jej dwóch córek w sprawie o czyny z art. 212 § 1 k.k., 245 k.k., 278 § 1 k.k., 190a § 1 k.k., 266 § 1 k.k. polegające na ich uporczywym nękanii, pomawianiu J. K., stosowaniu groźba bezprawnej wobec niej celem wywarcia wpływu</p>	<p>Protokół oględzin płyty CD.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego;</p> <p>Zeznania świadka A. Ł. (1);</p> <p>Zeznania świadka P. Ł.;</p> <p>Nagranie zarejestrowane na płycie CD.</p> <p>Protokół oględzin płyty CD.</p> <p>Zeznania świadka T. M..</p> <p>Zeznania świadka T. M.;</p> <p>Zeznania świadka J. K.;</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego.</p> <p>Notatka urzędowa;</p> <p>(...) SA;</p> <p>Wykazy połączeń;</p> <p>Zeznania świadka W. S..</p> <p>Dane osobopoznawcze, Karta karna.</p>	<p>k. 112v.-113, k. 18-19.</p> <p>k. 109v.-110v, k. 86-69.</p> <p>k. 15;</p> <p>k. 22</p> <p>k. 23-55;</p> <p>k. 113v.-114</p> <p>k. 72;</p> <p>k. 80, 99.</p>
---	---	--

na nią jako świadka, kradzieży materiałów budowlanych na jej szkodę, ujawnienia w sposób nieuprawniony informacji z postępowań karnych dotyczących J. K. i T. M.. W sprawie zawiadomienia J. K. Prokuratura Rejonowa we Włodawie wszczęła śledztwo w sprawie sygn. 4170-O.Ds.569.2022.

J. K. dowiedziała się od znajomych o rozgłaszaniu zniesławiających ją wiadomości w jej miejscu zamieszkania dotyczących jej relacji z księdzem T. M..

W miejscu zamieszkania A. i P. małżonków Ł. miały miejsce interwencje Policji, kontrola wydziału ochrony środowiska, opieki społecznej. Na tle konfliktu sąsiedzkiego A. Ł. (1) doświadcza wzmożonego napięcia, podjęła leczenie psychiatryczne, starszy syn doświadcza koszarów sennych, obawia się policji.

W dniu 30 sierpnia 2021 roku na plebanii parafii w K. D. T. M. odebrał połączenie telefoniczne wykonane na jego numer stacjonarny (...) z numeru komórkowego (...). Rozmowa trwała 22 minuty 54 sekund i została przez T. M. nagrana. Dzwoniący mężczyzna nie przedstawił się, na początku rozmowy odwołał się do znajomości

T. M. z J. K. i zwrócił się do T. M., aby ten wpłynął na J. K., aby uspokoiła się i nie przeszkadzała sąsiadom, mieszkańcom gdyż ma z nimi różne zatargi. Dzwoniący przedstawił się jako osoba związana z mediami, z gazetami, która pisze różne artykuły. Podczas rozmowy kilkakrotnie dzwoniący opisał szczegóły sprawy sądowej w której brał udział T. M., dotyczącej molestowania, która mogłaby zostać nagłośniona, gdy J. K. dalej będzie wywoływać konflikty sąsiedzkie. Nadto dzwoniący opisywał znajomość T. M. z J. K., gdy ma dokumenty oraz zdjęcia i filmy na których T. M. odwiedza J. K.. Dzwoniący wiedział, iż T. M. jest duchownym, powiedział że zna T. M., ale nie zgodził się podać swojego imienia i nazwiska, zasłaniał się przepisami (...). Wielokrotnie zwracał się do T. M., aby ten uspokoił J. K., wpłynął na nią, aby uspokoiła się, nie składała zawiadomień, nie wszczyniała postępowań dotyczących jej sąsiadów, mieszkańców M., w przeciwnym razie zostaną ujawnione informacje dotyczące J. K., ale też T. M., które są dla niego kompromitujące, wywołają niekorzystne dla niego skutki, w szczególności gdy jest osobą duchowną i sprawy o molestowania

dzieci są medialne i wywołują ogólne wzburzenie. Dzwoniący mężczyzna zapewniał, iż o tej rozmowie nikt nie musi wiedzieć. Na stwierdzenie T. M., że dzwoniący mężczyzna próbuje go szantażować, zaprzeczył, dalej powiedział iż w razie gdy J. K. w dalszym ciągu będzie interesowała się życie innych to wtedy jej sprawa zostanie nagłośniona i zostaną ujawnione informacje wywołujące kontrowersje.

T. M. nie rozpoznał dzwoniącego do niego mężczyzny, o treści tej rozmowy, sposobie jej prowadzenia rozmawiał z dwoma dziennikarzami, którzy zaprzeczyli aby dziennikarze prowadzili w ten sposób rozmowy oraz pozyskiwali materiały do artykułów posługując się szantażem, pogroźkami. W dniu 02 października 2021 r. nagrała rozmowę T. M. odtworzył J. K., która rozpoznała głos T. M. i M. S..

T. M. po rozmowie telefonicznej z M. S. odebrał ją jako formę zmuszenia go, aby wpłynął na J. K. aby ta zaniechała składania zawiadomień wobec jej sąsiadów, w przeciwnym razie wobec niego, jako duchownego zostaną upublicznione w prasie informacje, iż miał sprawę o molestowania małoletniej, a także pozostaje w związku z J. K.

	<p>i ma z nią dzieci. Obawia się konsekwencji, które mogłyby się pojawić na skutek upublicznia takich informacji, zwłaszcza gdy jest osobą duchowną.</p> <p>Numer telefonu komórkowego (...) jest zarejestrowany w sieci O.. Abonamentem tego numeru jest W. S.. Z numery tego zostało wykonane połączenie głosowe na numer stacjonarny (...) w dniu 30 sierpnia 2021 roku o godzinie 16:53:09 i trwało 22 minuty i 46 sekund. Numer (...) użytkuje M. S..</p> <p>Oskarżony M. S. ma 38 lat. Jest żonaty, ma syna w wieku 7 lat. Według oświadczenia nie był leczony psychiatrycznie, psychologicznie ani odwykowo. Oskarżony nie był karany sądownie.</p>		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>M. S.</p>	<p>W dniu 30 sierpnia 2021 roku w K. D. woj. (...) wypowiedział podczas rozmowy telefonicznej kilkakrotnie wobec T. M. pełniącego posługę kapłańską, groźbę bezprawną zniesławienia wymienionego w opinii</p>	

		publicznej, pomówienia o zdarzeniach, które nie miały miejsca w rzeczywistości a miałyby wymienionego dotyczyć w celu zmuszenia T. M. do określonego działania tj. wywarcia wpływu na J. K. aby zaniechała składania zawiadomień do organów ścigana na wskazane osoby tj. o czyn z art. 191 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
M. S. nie kierował wobec T. M. w rozmowie telefonicznej w dniu 30 sierpnia 2021 r. gróźb upublicznienia zniesławiających go informacji, celem zmuszenia go do wpłynięcia na J. K. aby zaniechała składania zawiadomień do organów ścigana na członków jego rodziny, a sąsiadów J. K..	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego.	k. 109v.-110v, k. 86-69.	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.- 1.5. 1.1.-	Zeznania świadka T. M.; Zeznania świadka J. K.; Zeznania świadka A. Ł. (1);	Zeznania świadków zostały ocenione jako jasne, logiczne i szczerze. Pomimo, iż świadkowie ci reprezentują dwie strony sąsiedzkiego konfliktu (z	

1.5.	Zeznania świadka P. Ł.;	jednej strony J. K. i
1.1.-	Zeznania świadka W. S..	pozostający z nią w
1.3.	Częściowo wyjaśnienia	relacjach rodzinnych T. M.
1.2.-	oskarżonego.	z drugiej A. Ł. (1), P. Ł. i
1.5.	Nagranie zarejestrowane	W. S.) szczerze i logiczne
1.6.	na płycie CD.	zeznali co do okoliczności
	Notatka urzędowa, dane	w których brali udział jak
	operatora	i o których dowiedzieli się
	telekomunikacyjnego,	z relacji członków rodziny
	Protokół oględzin płyty	(A. Ł. (1) i P. Ł. co do
	CD. Zawiadomienie Sądu	rozmowy telefonicznej M.
	Rejonowego we Włodawie	S. z T. M.).
	z dnia 03 października	T. M. zeznał co do
	2022 r. w sprawie sygn. II	okoliczności, których był
	W 348/22;	bezpośrednim świadkiem.
	Zawiadomienie o	Opisał przebieg rozmowy
	wszczęciu śledztwa z dnia	z oskarżonym, zgodnie z
	25 lipca 2022 r. sygn.	jej zapisem utrwalonym na
	4170-O.Ds.569.2022.	płycie CD. Pokrzywdzony
	Dane osobopoznawcze,	zeznawał konsekwentne
	Karta karna.	zarówno w postępowaniu
		przygotowawczym, jak
		i sądowym. Świadek
		wskazał na konkretne
		okoliczności stanowiące
		groźby bezprawne, jakie
		wypowiedział w stosunku
		do niego oskarżony.
		Ponadto wskazał, iż
		obawia się spełnienia
		gróźb, bowiem oskarżony
		wypowiadał się w sposób
		stanowczy, posiadał
		szczegółową wiedzę o
		świadku tj. iż jest
		duchownym, parafię gdzie
		pełni posługę kapłańską,
		powołał się na zdjęcia
		i filmy, na których
		utrwalono jego wizyty w
		domu J. K., a przy
		tym nie chciał ujawnić
		swoich personaliów. Co
		najważniejsze, oskarżony
		powoływał się na
		szczegółowe okoliczności
		sprawy o molestowanie
		seksualne małoletniej
		córki J. K., w którym T.

M. zeznawał jako świadek. Oskarżony w sposób zawołowany odwoływał się do okoliczności tej sprawy, iż w razie dalszych niepożądanych przez oskarżonego zachowań J. K. w środkach masowego przekazu zostaną ujawnione informacje przedstawione w sposób kłamliwy, niekorzystny dla świadka, które wywołują ogólne oburzenie wobec świadka, jako duchownego, z powodu których świadek będzie doświadczył szczególnie negatywnych skutków. Obawy świadka o spełnieniu wypowiedzianych przez oskarżonego groźbach były również uzasadnione z tego względu, iż oskarżony w rozmowie ze świadkiem powoływał się na znajomości z osobami związanymi z mediami, kontakty z kancelarią adwokacką, zebrane dokumenty, zdjęcia i nagrania wideo, które zostaną wykorzystane, gdy J. K. dalej będzie klóciła się z sąsiadami, mieszkańcami M.. Zeznania pokrzywdzonego korespondowały z zeznaniami świadka J. K. co do okoliczności relacji jakie łączą go z tym świadkiem, odwiedzinach w jej miejscu zamieszkania, okoliczności nieporozumień sąsiedzkich, jakie

występują pomiędzy J. K. i jej sąsiadami.

Zeznania J. K. były zgodne z zeznaniami świadków A. Ł. (1) i P. Ł. co do okoliczności występujących pomiędzy świadkiem a jej sąsiadami nieporozumień, kłótni sąsiedzkich. Świadek opisała relacje rodzinne jakie wiąże ją z pokrzywdzonym oraz okoliczności sprawy karnej, która toczyła się na podstawie zawiadomienia o rzekomym molestowaniu jej starszej córki. Zeznania te są spójne z zeznaniami pokrzywdzonego, w tym co do okoliczności odwiedzin T. M. w jej miejscu zamieszkania. Świadek po odsłuchaniu nagranej przez pokrzywdzonego rozmowy telefonicznej rozpoznała na nagraniu głos oskarżonego, gdyż znała go wcześniej jako brata A. Ł. (2) a także złożyła zawiadomienie wobec niego o popełnieniu wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. na jej szkodę i fakt ten utrwaliła na nagraniu wideo. Zeznania świadka są konsekwentne, logiczne i obdarzone zostały wiarą.

Zeznania A. Ł. (1), P. Ł. i W. S. różnią się co do motywacji działania J. K., która zdaniem oskarżonego, A. Ł. (1), P. Ł. i W. S. niezasadnie składa zawiadomienia do różnych służb – policji, opieki społecznej,

ochrony zwierząt, ochrony środowiska na A. i P. małżonków Ł., gdyż zbyt interesuje się życiem sąsiadów, jednak w zasadniczej kwestii w sprawie są zgodne z zeznaniami J. K. co do występowania takich nieporozumień, ich złożonego charakteru i związanymi z nimi zawiadomieniami J. K. do odpowiednich służb i organów. Należy zauważyć, iż J. K. jest powiązania więzami rodzinnymi z pokrzywdzonym, podobnie jak świadkowie A. Ł. (1), P. Ł. (powinowactwo) i W. S. z oskarżonym, jednakże świadkowie ci w toku procesu złożyli rzeczowe, obszernie relację na temat występujących pomiędzy J. K. i A. i P. małżonkami Ł. nieporozumień sąsiedzkich, na tle których toczą się postępowania karne jak i przed organami opieki społecznej, ochrony środowiska. Świadkowie lojalnie zeznali, iż nie są im znane bliższe okoliczności rozmowy telefonicznej oskarżonego z T. M., w tym jakie zniesławiające wobec pokrzywdzonego treści oskarżony miał wypowiadać. Okoliczność ta potwierdza, iż świadkowie nie starali się zeznawać nieprawdziwie korzystnie dla oskarżonego, skupili się na okolicznościach konfliktów sąsiedzkich jakie występują pomiędzy

nimi a J. K.. Z uwagi na spójny i logiczny charakter tych zeznań, zostały one uznane za wiarygodny materiał dowodowy. Na tle nieporozumień sąsiedzkich z J. K. A. Ł. (1) rozmawiała z bratem M. S., który postanowił pomóc siostrze w tym sporze i zadzwonił do pokrzywdzonego T. M., wykorzystując przekazane mu przez rodzinę bliższe dane o pokrzywdzonym i J. K.. Chciał w ten sposób wpłynąć na pokrzywdzonego, aby ten przekonał J. K. aby zaprzestała składania zawiadomień do odpowiednich służb na A. i P. małżonków Ł.. Z uwagi więc na konsekwentny charakter tych zeznań i ich powiązanie z pozostałym materiałem domowym sprawy, na podstawie którego Sąd dokonał ustaleń faktycznych zeznania tych świadków zostały obdarzone wiarą.

Na wiarę zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie w którym opisał okoliczności rozmowy telefonicznej jaką odbył z pokrzywdzonym w dniu 30 sierpnia 2021 r., powiązań rodzinnych z A. i P. małżonkami Ł., nieporozumień sąsiedzkich małżonków Ł. z J. K., motywacji z powodu której zdecydował się zadzwonić do pokrzywdzonego. Oskarżony chciał pomóc siostrze, która z

powodu nieporozumień sąsiedzkich z J. K. i składanych przez nią zawiadomień na Policję, do opieki społecznej jest zdenerwowana, korzysta z pomocy psychiatry. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są logiczne, konsekwentne, zgodne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym sprawy. W zakresie w jakim oskarżony zaprzeczył, iż kierował wobec T. M. groźby upublicznienia zniesławiających go informacji, celem zmuszenia go do wpłynięcia na J. K. aby zaniechała składania zawiadomień do organów ścigania na członków jego rodziny, a sąsiadów J. K. wyjaśnienia te pozostają w oczywistej sprzeczności z nagraniem głosowym rozmowy oskarżonego z pokrzywdzonym przedłożonym do sprawy, stąd w tym zakresie zostały uznane wyłącznie za przyjętą linię obrony, która nie znalazła potwierdzenia w przeprowadzonych w sprawie dowodach.

Sąd uznał za wiarygodny i niezwykle przydatny dla celów tego postępowania dowód z nagrania sporządzonego przez pokrzywdzonego. Dowód ten ma charakter rzeczowy, brak jest wątpliwości odnośnie jego autentyczności, ale również zupełności i

ciągłości nagrania (nie stwierdzono okoliczności świadczących o ingerencji w jej zapis). Strony procesu w żaden sposób nie kwestionowały także jego przydatności dla odtworzenia zdarzenia z dnia 30 sierpnia 2021 r. Zatem ów dowód miał niezwykle doniosłe znaczenie dla ustaleń procesu i służył nie tylko dla rekonstrukcji ustaleń faktycznych, lecz także do oceny wiarygodności dowodów osobowych.

Dokumenty, w tym dokumenty urzędowe sporządzone zgodnie z obowiązującą procedurą i zgodnie ze standardami rzetelnego postępowania. Dane operatora sporządzone zostały rzetelnie, stanowią wykaz połączeń wykonanych przez oskarżonego i wykazały, iż numer (...) jest zarejestrowany w sieci O., jest użytkowany przez oskarżonego i zostało z niego wykonane połączenie telefoniczne na numer telefonu stacjonarnego pokrzywdzonego.

Dokumenty te zostały sporządzone we właściwej formie przez kompetentne do tego osoby, a strony procesu nie podniosły żadnych uwag odnośnie autentyczności zawartych w nich danych. Stąd też przedmiotowe dokumenty stanowiły podstawę ustaleń

		faktycznych w tej sprawie, zwłaszcza w zakresie oceny właściwości i warunków osobistych oskarżonego.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.3.- 1.4.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego.	Na wiarę nie zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego, w części, w której nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Pozostawały one w sprzeczności z treścią zeznań pokrzywdzonego, ale zwłaszcza z nagraniem głosowym rozmowy oskarżonego z pokrzywdzonym przedłożonym do sprawy, stąd w tym zakresie zostały uznane wyłącznie za przyjętą linię obrony, która nie znalazła potwierdzenia w przeprowadzonych w sprawie dowodach. Oskarżony przedstawiał subiektywną ocenę rozmowy telefonicznej, jaką odbył z pokrzywdzonym i ocenił, iż nie zastraszał pokrzywdzonego a jego wypowiedzi nie zmierzały do jego zmuszenia, aby ten wywarł pożądaną przez	

	<p>oskarżony wpływ na J. K.. Przedstawiony przez oskarżonego przebieg rozmowy w części, w której jego wypowiedzi nie miały służyć zastraszeniu i nie były zniesławiające wobec pokrzywdzonego nie wytrzymał zestawienia z treścią samej rozmowy a także reakcją pokrzywdzonego, który w rozmowie wprost mówił, iż wypowiedzi oskarżonego odbiera jako szantaż a upublicznienie przez oskarżonego w prasie okoliczności sprawy karnej o molestowanie małoletniej oraz znajomości pokrzywdzonego z J. K. w sposób w jaki opisał to oskarżony, są wobec pokrzywdzonego jako duchownego zniesławiające.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego, nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd uznał więc za linię obrony, zmierzającą do umniejszenia winy lub uniknięcia odpowiedzialności karnej.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>x</p>	<p>3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania</p>	<p>I</p>	<p>M. S.</p>

	zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W art. 191 § 1 k.k. został określony typ podstawowy przestępstwa zmuszania, który polega na stosowaniu przemocy wobec osoby lub groźby bezprawnej w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia. Przestępstwo to może być zrealizowane jedynie z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (przestępstwo kierunkowe). Centralnym znamieniem czynności sprawczej tego czynu będzie więc zmuszanie, które polega na wykonaniu przez pokrzywdzonego określonej czynności faktycznej lub prawnej, zgodnej z wolą sprawcy. Sprawca oddziałuje więc na pokrzywdzonego w określony sposób w celu doprowadzenia go do konkretnych czynności, przy czym istotą tego czynu nie jest wykonanie przez zmuszanego tych czynności, lecz to, że sprawca wykorzystuje do tego celu niedozwolone środki (vide: SN z 1.10.1997 r. sygn. II KKN 264/96). Zmuszanie jest więc przestępstwem bezskutkowym (formalnym), a jego dokonanie nastąpi z chwilą bezprawnego</p>			

użycia przemocy lub groźby w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia. Jednym ze sposobów zmuszenia innej osoby do określonego działania jest stosowanie groźby bezprawnej. W rozumieniu art. 115 § 12 KK jest to groźba karalna (art. 190 KK), groźba spowodowania postępowania karnego oraz groźba rozgłoszenia wiadomości uwłaczającej czci zagrożonego lub jego osoby najbliższej. Groźba rozgłoszenia wiadomości uwłaczającej czci zagrożonego lub jego osoby najbliższej. Będzie chodziło o takie informacje, które przynoszą wstyd, ujmę, naruszają dobra osobiste w rozumieniu art. 23 KC. Zachowanie groźącego musi polegać na groźeniu „rozgłoszeniem”, co oznacza: głośząc rozpowszechnić (rozpowszechniać), opowiedzieć (opowiadać) coś wszystkim wokół; rozpowiedzieć (rozpowiadać) (S. Dubisz (red.), Uniwersalny słownik języka polskiego, t. 4, s. 138). Nie ma zatem znaczenia, czy groźący działa publicznie, czy też niepublicznie. Istotne jest rozpowszechnienie danej informacji. Z perspektywy oceny znamion art. 191 k.k. nie jest również prawnie relewantne to, czy informacja,

rozpowszechnieniem której grozi sprawca jest prawdziwa, czy też fałszywa (Kodeks karny. Komentarz red. prof. dr hab. Ryszard Stefański Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2015, Komentarz do art. 191 kk).

Groźby wypowiedziane przez oskarżonego podczas rozmowy telefonicznej miały zmusić T. M. do podjęcia działań zmierzających do nakłonienia J. K. do odstąpienia od składania zawiadomień do organów ścigania na jego bliskich, A. Ł. (1) i P. Ł.. Oskarżony przyznał, iż rozmawiał telefonicznie z T. M. a jego motywacją była pomoc siostrze, aby pokrzywdzony poprzez znajomość z J. K. wpłynął na nią, aby zakończyły się konflikty sąsiedzkie jakie wywoływała J. K.. Oskarżony powody nieporozumień sąsiedzkich w miejscu zamieszkania siostry A. Ł. (1) upatrywał wyłącznie w negatywnym nastawieniu J. K., która donosi na jego siostrę i szwagra a jej zawiadomienia są kłamliwe i składane z powodu jej uprzedzeń wobec A. i P. małżonków Ł.. Oskarżony w rozmowie z pokrzywdzonym nie tylko odwoływał się do jego autorytetu duchownego, ale wielokrotnie przywoływał sprawę molestowania

małoletniej córki J. K., w której pokrzywdzony składał zeznania. Według oskarżonego sprawa ta choć została zakończona, dalej przedstawia pokrzywdzonego w negatywnym świetle, zwłaszcza gdy oskarżony dysponuje zdjęciami i nagrańmi, gdy pokrzywdzony odwiedza J. K.. Nagłośnienie tych wiadomości, zdjęć i filmów byłoby dla pokrzywdzonego bardzo szkodliwe, wybuchłaby afera, temat byłby opisywany przez prasę. Aby tego uniknąć oskarżony nakłaniał pokrzywdzonego, aby porozmawiał, nakierował, wpłynął, ale nawet uciszył J. K., aby zaprzestała składania zawiadomień do organów ścigania na jego siostrę i jej męża. Sposób w jaki oskarżony kieruje rozmową z pokrzywdzonym, tj. wielokrotnie odwoływanie się do sprawy karnej molestowania małoletniej, dobór słów (rozgłoszenie w gazecie, nagłośnienie sprawy), jak i cel jego wypowiedzi świadczą o tym, iż posługuje się wielokrotnie groźbą bezprawną zniesławienia w opinii publicznej poprzez pomówienie o zdarzeniach, które nie miały miejsca. Co więcej wypowiada te groźby w celu zmuszenia pokrzywdzonego do określonego działania. Odwoływanie się przez

oskarżonego do sprawy karnej molestowania małoletniej córki J. K. jest w odbiorze pokrzywdzonego zniesławiające, gdyż wobec niego jako osoby duchownej tego rodzaju sprawy są aktualnie szeroko nagłaśniane w mediach i na tej podstawie pokrzywdzony mógłby zostać pozbawiony prawa do posługi kapłańskiej już na etapie wstępnym wyjaśnienia prawdziwości zarzutów.

Oskarżony popełnił przestępstwa już w chwili bezprawnego użycia groźby wobec pokrzywdzonego. Groźby te miały zmusić T. M. do określonego działania tj. wywarcia wpływu na J. K. aby zaniechała składania zawiadomień do organów ścigania na A. i P. małżonków Ł.. Oskarżony działał więc z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym. W świetle poczynionych ustaleń, nie ulega wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem opisanym w części dyspozytywnej aktu oskarżenia wypełnił znamiona opisanego powyżej występku. Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim oraz w sposób wysoce zawiniony. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Jest

<p>doroślým, w pełni poczytalnym człowiekiem, dysponował możliwoścíą oceny swojego zachowania i w okresie dokonywania tego czynu znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że mógł zachować się zgodnie z normami prawa. Wiedział, że jego zachowania są bezprawne, znał ich możliwe konsekwencje prawne.</p>			
	<p>3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3.Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4.Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			

	3.5.Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. S.	I	I	Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu wyrokiem czyn Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w treści przepisu art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, bacząc przy tym by dolegliwość wymierzonej kary nie przekraczała stopnia winy oskarżonego. Sąd miał także na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, jak też dyrektywy w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień

naruszenia ciężących na nim obowiązków, a także rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnionego przestępstwa.

Sąd ocenił, iż stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu był wysoki. Oskarżony godził w wolność pokrzywdzonego, groził mu w sposób niezwykle dotkliwy, oddziałując na jego spokój i wolność. Wywołał poczucie zagrożenia, nie tylko o swoje bezpieczeństwo, ale i członków jego rodziny. Zamiar oskarżony miał charakter bezpośredni, chciał zmusić pokrzywdzonego, aby w sposób pożądaný przez niego wpłynął na zachowania J. K.. Sposób działania i motywacja oskarżonego również zasługują na szczególną krytykę. Ogólna motywacja oskarżonego, który chciał pomóc siostrze nie jest niczym nagannym, jednakże dobór środków za pomocą których chciał zamierzony przez siebie cel osiągnąć jest naganna na dwóch płaszczyznach. Z jednej strony środki jakie przedsięwziął są bezprawne, a po drugie cel przez siebie zamierzony jest nieakceptowalny, gdyż zakończenie sporu sąsiedzkiego nie chciał osiągnąć poprzez swobodne (gdy nie występuje zastraszanie,

przymus) porozumienie, ale za pomocą groźby odnoszącej się do rozgłoszenia zniesławiających wiadomości.

Jako okoliczności łagodzące oskarżonego należało wziąć pod uwagę jego dotychczasową niekaralność, ustabilizowany tryb życia, ogólna motywacja działania oskarżonego w celu pomocy rodzinie.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara grzywny jest karą adekwatną do przypisanego mu czynu. Spełni ona cele kary, zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. W ocenie Sądu kara ta pozwoli oskarżonemu w sposób wystarczający odczuć naganność jego zachowania, jak również wyciągnąć właściwe wnioski, aby w przyszłości nie wchodził w konflikt z prawem. Kara ta powinna uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania i wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego, zwłaszcza w zakresie poszanowania dobra chronionego prawem jakim jest wolność od obawy i strachu. Orzeczonej karze jest również zdaniem sądu wystarczająca dla osiągnięcia celu w zakresie kształtowania

			<p>świadomości prawnej społeczeństwa. Wymiar orzeczonej kary grzywny w ocenie Sądu w pełni uwzględnia stopień naganności czynu przypisanego oskarżonemu.</p> <p>Jednocześnie uwzględnia ona warunki osobiste, rodzinne, majątkowe oraz możliwości oskarżonego, który posiada stałe zatrudnienie, osiąga stały dochód a jego zobowiązania związane z osobami pozostającymi na jego utrzymaniu nie będzie w sposób nadmierny stanowić dolegliwości związanej z reakcją karną za przypisany oskarżonemu czyn.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. S.	II	II	<p>Stosownie do treści art. 46 § 1 k.k. orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego tytułem zadośćuczynienia kwotę 1000 złotych. Sąd ocenił, iż stosowane przez oskarżonego groźby naruszyły istotne dobro osobiste pokrzywdzonego, za jakie należy uznać jego wolność osobistą, w tym wolność od strachu, zastraszania. Określając</p>

		<p>wysokość przyznanego zadośćuczynienia Sąd Rejonowy wziął pod uwagę całokształt okoliczności niniejszej sprawy w tym fakt, iż rodziny oskarżonego i pokrzywdzonego są silnie skonfliktowane a także treść groźby bezprawnej jaką posłużył się oskarżony.</p> <p>W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy i obecnych warunkach społeczno-ekonomicznych wysokość orzeczonego zadośćuczynienia stanowi realną kompensatę doznanych przez pokrzywdzonego ujemnych przeżyć psychicznych związanych z zachowaniem oskarżonego i nie stanowi wobec pokrzywdzonego źródła wzbogacenia.</p>
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez</p>		

stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych uznając, iż uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych i opłaty nie byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową. Opłata w wysokości 300 złotych wynikała z ustawy o opłatach w sprawach karnych z 23 czerwca 1973 r. z późn. zm.- art. 3 ust. 1. Wydatki wynikały z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 663) - § 1 a także rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz.U.2014.861) - § 3 ust. 1.</p>	
8. PODPIS		